

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **D. S.**
bytem X

proti
žalované: **Univerzita Karlova, IČO: 00216208**
sídlem Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy ze dne 10. 10. 2019, č. j. UKRUK/207953/2019-4,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy ze dne 10. 10. 2019, č. j. UKRUK/207953/2019-4, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy (dále jen „žalovaná“), kterým zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí děkana Filozofické fakulty žalované ze dne 21. 6. 2019, UKFF/207953/2019-2 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o nepřijetí žalobce ke studiu bakalářského studijního programu Psychologie, studijního oboru Psychologie, v prezenční formě studia, uskutečňovaném na Filozofické fakultě (dále jen „FF“) žalované.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalobce v přijímacím řízení nesplnil podmínky pro přijetí ke studiu, neboť mu chyběly tři body k dosažení minimálního počtu bodů nutného pro přijetí ke studiu. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce namítal nesprávné vyhodnocení tří otázek (otázek č. 43 a č. 74 testu z psychologie a otázky č. 11 testu znalostí základů společenských věd) a neúplné posouzení jeho odborné činnosti, motivace a zájmu o obor v druhém kole přijímací zkoušky.
3. O odvolání rektor žalované rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím. V něm na základě posouzení nezávislých odborníků neuznal za správnou žalobcovu odpověď na otázku č. 43 testu z psychologie (dále jen „otázka č. 43“), neboť došel k závěru, že tato otázka byla jednoznačně formulována. Naopak uznal jako správné žalobcovy odpovědi na otázky č. 74 testu z psychologie a č. 11 testu znalostí základů společenských věd (dále jen „ZSV“). K celkovému počtu 66 bodů dosažených žalobcem v testu proto připočetl 1 bod, tzn. žalobce dosáhl 67 bodů, což odpovídá umístění na 68. až 69. místě. Takové umístění nepostačuje k přijetí ke studiu, neboť k tomu bylo třeba umístit se na 63. až 66. místě. Uzavřel, že v odvolacím řízení se posuzuje zejména, zda byly na straně uchazeče splněny zveřejněné podmínky přijetí, ty však v projednávaném případě splněny nebyly, proto nemohl zohlednit námitky uváděné žalobcem v odvolání.

II. Obsah žaloby

4. *První žalobní námitkou* žalobce namítal nepřezkoumatelnost opravného hodnocení obsaženého v žalobou napadeném rozhodnutí. Ze správného spisu totiž nevyplývá přesný postup výpočtu opravného hodnocení. Není zřejmé, zda navýšení o zaokrouhlený 1 bod je za obě nebo jen za jednu uznanou odpověď z důvodu dosažení percentilu 100, tj. plného počtu bodů v testu ZSV. Dále není zřejmé, zda byl matematicky modelován stav, který by nastal, pokud by celkové výsledky testu ZSV určovala nejbližší správná odpověď, nikoli pouze teoreticky uznatelná varianta, která však byla hromadně uznána za (jedinou) správnou. Není zřejmé ani to, zda otázka č. 43 nemůže rozhodnout o výsledku sporu. Rekalkulace bodů tak obsahovala úvahu, jež měla být součástí odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Bez ní z žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že za dvě uznané odpovědi je pouze 1 bod, tudíž jedna neuznaná odpověď není dostatečně silná věc změnit. Pokud by však platilo, že 1 bod je pouze za jednu uznanou odpověď, je otázka č. 43 rozhodná pro výsledek přijímací zkoušky a minimálně znamená stav „velmi těsně pod čarou“. Pokud tedy není u každého argumentu určena jeho samostatná bodová síla, výsledné rozhodnutí nevychází z úplně zjištěného skutkového stavu.
5. *Druhou žalobní námitkou* namítal nepřezkoumatelnost odborného posouzení otázky č. 43. Uvedl, že součástí odborného posouzení musí být také charakter testu, který je zaměřen na rychlé odpovědi a neumožňuje komplexnější úvahy. Shrnl důvody odvolání, jež jej vedly k odpovědi B) na předmětnou otázku, a namítal, že rektor žalované je v žalobou napadeném rozhodnutí zcela ignoroval a vycházel pouze ze stanoviska FF, které nekriticky reprodukoval, a které nesplňuje záruku nestrannosti, nepodjatosti a odborné garance, a ze stanoviska přizvaných odborníků (dále jen „odborné vyjádření“), které však není úplné ve vztahu k odvolání (odborné vyjádření se činí v užším rozsahu, než jak je vytyčeno námitkami odvolání), k charakteru testu (tuto otázku vůbec neřeší a není zřejmé, zda o něm byli odborníci informováni), ani k požadavku přezkoumatelnosti (obsahuje závěry bez argumentace a zdrojů). Odborné podklady, které rektor žalované v žalobou napadeném rozhodnutí nekriticky přejal, tedy nesplňují podmínky přezkoumatelnosti, úplnosti a logické konzistence, nadto bylo postupováno způsobem nenaplnujícím procesní

záruky dle § 56 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Pro případ meritorního přezkumu dále namítal věcnou nesprávnost posouzení otázky č. 43 testu z psychologie a navrhoval provést důkaz znaleckým posudkem, jenž by posoudil, zda jeho argumenty představují uznatelnou odpověď v testu, v němž z časových důvodů nelze plně posoudit nedostatečně konkrétní a uzavřenou otázku.

6. Ve *třetí žalobní námitce* namítal nepřezkoumatelnost posouzení odvolací námitky týkající se druhého kola přijímací zkoušky. V té rekapituloval průběh obou ústních zkoušek, kdy u první komise mohl odpovídat pouze na konkrétní dotazy a nebylo mu umožněno promluvit k tématu psychedelik, jež odborně sledoval. Také u druhé části ústního kola byl v této otázce zastaven, byť měl mít podle závazných podmínek na začátku zkoušky garantovány až 4 minuty samostatné ústní prezentace k doložení motivace ke studiu. Když byl u druhé komise dotazován, zda si přeje dodat něco, co u první komise nezaznělo, po prvotní negativní odpovědi uvedl, že nepromluvil nic k tématu, k němuž doložil polovinu dokladů a mohl by o něm hovořit nyní. Byl však zhruba po jedné minutě zastaven. Posouzení uvedené v žalobou napadeném rozhodnutí překrucuje tuto rekapitulaci a znamená rezignaci na zjištění skutkového stavu.
7. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil rektorovi žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření k *první žalobní námitce* uvedla, že podstatné důvody vedoucí k přijetí žalobou napadeného rozhodnutí byly v jeho odůvodnění uvedeny. Byla v něm též dostatečně uvedena výše dodatečného bodového zisku a otázky, za něž byly body přičteny. Při svém rozhodování vycházela ze zveřejněných podmínek přijímacího řízení a ze stanoviska k přepočtu zaslaného FF, jež si vyžádala a jež je založeno ve správním spise. Podle tohoto stanoviska měl být žalobci připočten jeden bod za dvě další správné odpovědi a FF dodala konkrétní metodu výpočtu opravného hodnocení. Ani při případném připočtení jedné další správné odpovědi u otázky č. 43, by žalobce nezískal počet bodů nutný k přijetí. Uzavřela, že z žalobou napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že jeden bod je připočten za obě dvě navíc uznané odpovědi, rozhodnutí je řádně odůvodněno, je v něm srozumitelně uvedeno, jaké důkazy byly zjištěny, o jaké důkazy byla opřena skutková zjištění a jaké důvody vedly k vysloveným závěrům.
9. Neztotožnila se ani s *druhou žalobní námitkou* ohledně nepřezkoumatelnosti odborného posouzení otázky č. 43. Uvedla, že si vyžádala stanovisko nezávislé odbornice z oboru psychologie z Pedagogické fakulty žalované, jež v odborném vyjádření konstatovala, že otázka č. 43 byla zcela jednoznačně formulovaná a odpověď uvedenou žalobcem nelze uznat za správnou. Z odborného vyjádření žalovaná při věcném posouzení, zda žalobce správně odpověděl na testové otázky a zda byly tyto formulovány správně a jednoznačně, vycházela. Žalobci nepřísluší odborné vyjádření hodnotit a skutečnost, že s ním žalobce nesouhlasí, nezakládá nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Nerozporovala právo žalobce na přezkoumatelnost věcné správnosti odpovědi na otázku č. 43, šlo však o specifickou oblast vzdělávání, tudíž jí nepřísluší otázku hodnotit. Proto si vyžádala stanoviska nezávislých odborníků, jimiž se řídila. Takto je postupováno u všech uchazečů, namítajících nesprávnost posouzení u didaktických testů. K námitce porušení § 56 správního řádu odkázala na § 50 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále

jen „zákon o vysokých školách“), z něhož nevyplývá, že podkladem pro přezkum je znalecký posudek. Odborné vyjádření je dostatečným podkladem pro žalobou napadené rozhodnutí. Odborná vyjádření mají z důvodu hospodárnosti přednost před znaleckými posudky, což však neznamená jejich nižší důkazní sílu. Odmítla, že by mechanicky vycházela ze stanoviska FF, naopak si vyžádala zmíněná stanoviska nezávislých odborníků, jimž zaslala znění otázky, úvodní instrukce a rovněž námitky žalobce. Uzavřela, že se vypořádala se všemi odvolacími námitkami a žalobou napadené rozhodnutí řádně odůvodnila.

10. Ke *třetí žalobní námitce* odkázala na vyhlášené podmínky přijímacího řízení a uvedla, že průběh přijímací zkoušky řídí zkušební komise, nikoli uchazeč. Směřování otázek a vedení rozhovoru členy zkušební komise nelze označit za jednání schopné narušit řádný proces přijímací zkoušky. Právo na objektivní hodnocení je zaručeno tím, že ústní zkoušky se musí účastnit nejméně dva členové zkušební komise, která má nejméně tři členy. Dále uvedla, že podmínky přijímacího řízení nestanoví, že by měl uchazeč garantovány 4 minuty na libovolnou prezentaci. Nesouhlasila ani s tím, že by žalobci nebylo umožněno prezentovat svou motivaci ke studiu a zájem o obor, a že nebyla posouzena jeho odborná činnost. Žalobce sám v odvolání uvedl, že o své motivaci hovořil u předchozí komise a na otázku v druhém kole ústní části, zda je něco, o čem ještě nehovořil, odpověděl záporně. Právo na samostatnou prezentaci tedy měl, podmínky přijímacího řízení však nestanoví, že uchazeč má právo přednést bez omezení vše, co přednést chce. Subjektivní právo žalobce na to, aby ústní část přijímacího řízení pro uchazeče žalované bylo plně respektováno a povinnost žalované, resp. FF dodržet stanovené podmínky byla naplněna. Proces přijímací zkoušky tak byl v souladu s právními předpisy. Dále odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009-141, dle něž přezkum zkoušek na vysoké škole nespočívá v přezkumu vědomostí uplatněných studentem při výkonu zkoušky a odpovídajícího hodnocení zkoušejícího, nýbrž v přezkumu zákonnosti postupů podřazených pod výkon státní správy. V souladu s tímto rozsudkem neprováděla přezkum vědomostí žalobce a jejich hodnocení při výkonu ústní zkoušky. Uzavřela, že odvolací námitka týkající se ústního kola byla dostatečně vypořádána.
11. Závěrem dodala, že dle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 4. 2014, č. j. 8 As 37/2011-154 jsou správní soudy oprávněny přezkoumat rozhodnutí o žádosti o přezkum výsledku maturitní zkoušky i z hlediska věcných nesprávností, jsou však povinny respektovat obecnou zásadu zdrženlivosti a sebeomezení. Tato zásada by měla dle žalované přiměřeně platit i pro správní rozhodnutí vydaná podle zákona o vysokých školách.
12. Žalovaná navrhovala žalobu zamítnout.

IV. Replika žalobce

13. Žalobce v replice na vyjádření žalované uvedl, že správní spis byl v podstatné části doplněn až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí a obdržení žaloby. K *první žalobní námitce* dodal, že správní orgán je povinen mít přezkoumatelná data zajištěna před rozhodnutím, aby jim laik porozuměl. Není zřejmé, proč jsou body uchazečů přepočítávány tajemně, složitě, bez snahy o přesvědčivost, a proč je nemají oba správní orgány přímo k dispozici. Výpočet bodů byl procesně komunikován až 20. 1. 2020, tudíž až k tomuto datu lze prokazatelně vázat úplnější, byť stále nesrozumitelnou znalost žalované k věci. Žalovaná přitom dne 18. 12. 2019 odmítla žádost o přezkoumání, byť dosud neměla odpověď FF. Ač

je výpočet nesrozumitelný, vyplývá z něj, že individuální výsledek uchazeče je vázán na kolektivní data vypočítaná z výsledků všech ostatních uchazečů. Výpočet je také vnitřně rozporný, neboť porušuje pravidlo, že existuje jen jediná správná odpověď na testové otázky a v jednom vzorci vychází jednou z původních hodnot, jednou z opravených hodnot, tedy z dvou datových souborů. K tomu uvedl příklad výpočtu. Určení jediné správné odpovědi na předmětné otázky je krokem, který je třeba učinit před výpočtem, neboť bodová síla otázek je závislá na kolektivních datech, nikoli jen na datech uchazeče. Pro účely odvolání je tudíž nutné modelovat stav, který by nastal, byla-li by jedna správná odpověď, případně jiným způsobem kompenzovat neregulérnost celkových výsledků. Ke druhé žalobní námitce zopakoval, že v odborném vyjádření nelze opomenout, že na jednu otázku testu připadalo cca 20 sekund, což v žádostech o odborné vyjádření nebylo sděleno. Zadání otázky k posouzení odborníkem naopak obsahovalo návodnou úvodní klauzuli o jediné správné odpovědi. Vyjádření žalované ke třetí žalobní námitce označil za vnitřně rozporné, neboť uchazeč buď má právo na samostatnou prezentaci v rozsahu až 4 minuty, nebo nemá. Pokud ve druhém kole ústní zkoušky uvedl, že před první komisí nemohl hovořit k tématu své odborné činnosti a takový obsah samostatné prezentace mu byl odsouhlasen, nebyl důvod pro změnu názoru komise v jejím průběhu.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

14. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce obdobně jako v replice argumentoval k posouzení výše bodů, měl za to, že žalovaná měla uvést důvody, pro které vyšla z parametrů uvedených v rozhodnutí. Poukázal na podání po vydání rozhodnutí, ve zbývajícím uváděl jako v podané žalobě, zejména, že ústní kolo neprobíhalo podle Podmínek přijímacího řízení (dále též „Podmínky“), poukázal na § 56 správního řádu s tím, že by měl být pořízen znalecký posudek nebo zdůvodněno, proč tomu tak není. Vyjádřil pochybnosti o správnosti odborného vyjádření z testu psychologie a konstatoval, že má formulace Podmínek zajistit, aby k tomu nedošlo. Žalovaná uváděla obdobně jako v rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě. Zdůraznila, že žalobci byla část bodů uznána. K neustanovení znalce v řízení poukázala na odborná vyjádření pedagogické fakulty, která si zde vyžádala z důvodu rychlosti a hospodárnosti, neboť se tato fakulta zabývá psychologií. Z odborných vyjádření vyplývá, že nejdou „na ruku“ žalované, pokud s jejich obsahem žalobce nesouhlasí, nemůže na tom žalovaná nic změnit. K výpočtu sdělila, že koeficienty musí být uváděny stejně, jinak by museli být přepočítáni všichni uchazeči, vlastní výpočet se rozhodnutí neuvádí. Soud neprovedl důkaz znaleckým posudkem, neboť shledal skutkový stav pro posouzení zákonnosti závěrů žalované na podkladu odborných vyjádření k testu z psychologie za dostatečný.
15. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Ze spisového materiálu soud zjistil tyto pro věc podstatné skutečnosti:
17. Z dokumentu Podmínky přijímacího řízení vyplývá, že přijímací zkouška byla dvoukolová, písemná a ústní. Písemná část zkoušky trvala 80 minut a sestávala z testu znalostí ZSV, nebo z biologie (konkrétní test si volil sám uchazeč), testu znalostí z psychologie, testu obecných studijních předpokladů a z volného a stručného zpracování zadaných témat s psychologickou tematikou. Za testy mohl uchazeč obdržet max. 50 bodů,

esej byla součástí hodnocení ústní části přijímací zkoušky. Algoritmus výpočtu bodového zisku za písemnou část byl přitom v dokumentu stanoven takto: *„Počet správných odpovědí v každém testu je transformován na standardní z-skór, který vyjadřuje individuální výkon (umístění) v rámci referenčního souboru všech uchazečů. Vážený součet těchto z-skórů je převeden na celočíselnou škálu 1-50 bodů. Relativní váhy testů jsou dány významem a délkou testu (biologie nebo základy společenských věd – 15 %, psychologie – 45 %, test studijních předpokladů – 40 %). Z uvedeného postupu je zřejmé, že bodový zisk nelze určit pouze z počtu správných odpovědí bez znalostí výsledků ostatních uchazečů.“* Ústní kolo přijímací zkoušky se skládalo z podčástí A a B, přičemž k podčásti B postupovali pouze uchazeči, kteří v součtu za první kolo a podčást A druhého kola získali alespoň 65 bodů. Podčást A sestávala z rozhovoru o psychologických souvislostech mezilidské interakce, o uchazečových zájmech a předpokladech ke studiu, z rozhovoru o přečtené odborné literatuře a odborných aktivitách uchazeče a z analýzy videozáznamu mezilidské interakce. Za podčást A bylo možné obdržet max. 40 bodů. Součástí podčástí B byla *„samostatná ústní prezentace zaměřená na uchazečovu motivaci ke studiu psychologie (2-4 minuty)“* a po prezentaci komise uchazeči položila otázky z jednoho nebo více okruhů stanovených pro podčást A, nemuselo se jednat o totožné otázky jako v podčásti A. Za podčást B bylo možné obdržet max. 10 bodů.

18. Z protokolu o přijímací zkoušce ze dne 5. 6. 2019 vyplývá, že žalobce obdržel za písemnou část zkoušky 38 bodů, z podčástí A ústní zkoušky dohromady 27 bodů a z podčástí B ústní zkoušky 1 bod. V podčásti A přitom dle protokolu probíhal rozhovor o tématech *„resilience, náročné životní situace a faktory pracovní spokojenosti.“* Dále z protokolu vyplývá, že členové obou komisí se lišili. Protokol o zkoušce byl žalobcem řádně podepsán.
19. Z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že žalobce získal z přijímací zkoušky 66 bodů a umístil se na 70. až 73. místě, přičemž děkan FF předem stanovil maximální počet přijímaných uchazečů na 65.
20. Z odvolání žalobce vyplývá, že byl žalobce v podčásti A ústní části přijímací zkoušky vyzván k zodpovězení jedné otázky k tématu psychedelik, jinak se k tomuto tématu nemohl blíže vyjádřit, ač se o to pokoušel. V podčásti B ústní části přijímací zkoušky mu byl položen dotaz, zda by chtěl dodat něco, o čem dosud nehovořil, na což žalobce odpověděl záporně, neboť o své motivaci ke studiu hovořil již u první komise, avšak že by se chtěl vyjádřit k tématu psychedelik, k němuž dosud nic neřekl. To bylo zprvu akceptováno, žalobce však byl zastaven zhruba po 1 minutě s tím, že by neměl u zkoušky obhajovat psychedelika. Téma následně několikrát ještě padlo, když se zkoušející ptal na jednotlivosti, nikoli již v podobě souvislé krátké prezentace.
21. Ze stanoviska děkana FF ze dne 9. 9. 2019 k odvolání žalobce vyplývá, že děkan FF s žalobcovou argumentací nesouhlasil. Uvedl v něm, že na rozdíl od jednoznačných faktografických otázek jsou určité typy otázek v psychologii aplikací více znalostí dohromady, a proto mohou mít více možných odpovědí. Proto nejsou uchazeči vyzýváni pouze k nalezení správné odpovědi, ale té odpovědi, která je správné odpovědi nejbližší. Co je správné, je určeno nejen autorem položky, ale také shodou dalších hodnotitelů, kteří položky posuzují bez znalosti klíče správných odpovědí a položkovou analýzou prověřující, že existuje pozitivní korelace mezi správnou odpovědí a celkovým vysokým hrubým skóre. K otázce č. 43 testu uvedl, že: *„zdůvodnění vyššího studijního úsilí (po neúspěchu u zkoušky) deprivací ... je velmi těžko obhajitelné.“* K ústní části přijímací zkoušky

uvedl, že doplňková ústní zkouška dává uchazeči možnost hovořit o tom, o čem ještě nehovořil, a přitom by to pomohlo doplnit obraz o jeho motivaci. Žalobce odpověděl na otázku, zda je něco, o čem ještě nehovořil, záporně, dle děkana FF: „*tato odpověď, stejně jako fakt, že se vrátil k tématice, kterou probíral s předchozí komisí, neumožnily druhé komisi navýšit body za dosud nezmíněnou motivaci či praxi.*“

22. Správní spis dále obsahuje podnět žalobce ze dne 4. 11. 2019 rektorovi žalované k přezkumnému řízení – vydání rozhodnutí, které nelze přezkoumat ve správním soudnictví, ve smyslu § 94 správního řádu. Argumentace v něm obsažená byla obdobná žalobní argumentaci. Dne 17. 12. 2019 vydal rektor žalované oznámení o nezahájení přezkumného řízení, v němž neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení. Také jeho argumentace odpovídala argumentaci obsažené v žalobou napadeném rozhodnutí, příp. ve vyjádření žalované k žalobě.
23. Zadání testu z psychologie uvádí: „*U každé z následujících otázek je ze tří uvedených odpovědí právě jedna odpověď správná. V případě, že budete mít pocit, že žádná z těchto tří uvedených odpovědí není zcela přesná, volte tu odpověď, která má podle Vás ke správné odpovědi nejbližší.*“ Otázka č. 43 zní: „*Zvýšené studijní úsilí po neúspěchu u zkoušky lze vysvětlit nejspíše: A) asimilací, B) deprivací, C) resiliencí*“
24. Z korespondence mezi pracovníci rektorátu žalované a pracovníky FF vyplývá, že dne 7. 10. 2019 pracovnice rektorátu žalované žádala pracovníky FF o sdělení, kolika body byly otázky č. 11 z testu znalostí ZSV a č. 74 testu z psychologie bodovány. Dne 10. 10. 2019 pracovnice FF odpověděla citací vyjádření jiného pracovníka FF, že „*pokud by reklamované dvě odpovědi byly správné, došlo by k bodovému nárůstu 0,9 bodů (po zaokrouhlení na používanou celočíselnou stupnici tudíž jeden bod).* Namísto původně přiznaných 38 bodů by to znamenalo 39 bodů a potažmo také jednobodové zvýšení celkového skóre PŘ.“
25. Z vyjádření doc. PhDr. I. S., Ph.D. (dále jen „doc. S.“) a Mgr. K. L., Ph.D. (dále společně jen „odbornice“) z Pedagogické fakulty žalované, ze dne 18. 9. 2019 k otázce č. 43 vyplývá, že odpověď zvolená žalobcem může být v některých případech platná, nesplňuje však požadavky dané zadáním testu. V instrukcích bylo uvedeno, že má-li uchazeč za to, že žádná z uvedených odpovědí není zcela přesná, má volit tu odpověď, jež má dle něj ke správné odpovědi nejbližší. Ve znění předmětné otázky použita formulace „nejspíše“. Důraz tak byl kladen na nejčastěji se vyskytující motivační strukturu a odborně nejširěji přijímaný výkladový model. Ty jednoznačně odkazují ke konceptu resilience. Navíc v případě deprivace je důležitá dlouhodobost působení překážek, kterou nelze v popsané situaci předpokládat. Odbornice došly ve vyjádření k závěru, že: „*na základě uvedených důvodů považujeme v položce 43 za správnou odpověď variantu C (resilience).*“ K jednoznačnosti formulace předmětné otázky se nevyjádřily. Naopak se vyjádřily k nejednoznačnosti formulace otázky č. 74 testu z psychologie. Z e-mailové komunikace mezi rektorátem žalované a doc. S. vyplývá, že doc. S. byla informována o obecném zadání v úvodu testu. Zda byla informována také o době na zodpovězení otázek ze správního spisu nevyplývá.
26. Po vydání žalobou napadeného rozhodnutí (dne 10. 10. 2019) dne 9. 12. 2019 pracovnice rektorátu žalované žádala o konkretizaci výpočtu žalobcových bodů po dodatečném uznání dvou testových odpovědí. Z obsahu správního spisu pak vyplynulo, že jeden z pracovníků FF dne 20. 1. 2020 informoval jiného pracovníka FF o skutečnosti, že požádal dalšího pracovníka FF o přesnější popis algoritmu i přepočtu bodů. Z tohoto algoritmu

vyplynulo: Váhy testů byly následující: ZSV 0,15, psychologie 0,45, test obecných studijních předpokladů (TOSP) 0,40. Statistiky HS (počet správných) ZSV MIN 3, MAX 25, M 14,8, S 3,8. Psychologie MIN 17, MAX 84, M 48,8, S 14,7. OSP MIN 6, MAX 42, M 26,4, S 5,3. Z těchto údajů byly spočteny z-skóry pro jednotlivé testy a následně jejich vážený součet. Tento vážený součet se lineárně transformoval na požadovanou škálu písemné části PŘ (0-50). Celý proces lze samozřejmě vyjádřit i jako lineární funkci hrubých skóre = počtu správných odpovědí v testu. Ta vypadá následujícím způsobem: $BODY = -29 + 0,46 * ZSV + 0,36 * PSY + 0,89 * TOPS$. Konkrétně žalobce dosáhl hrubých skóre 25, 77, 31, případně po korekci dvou odpovědí 26, 78, 31. Výpočet žalobce v červnu (bez korekce) tedy: $BODY = -29 + 0,46 * 25 + 0,36 * 77 + 0,89 * 31 = 37,81 = 38$. Výpočet žalobce po korekci, přírůstku dvou správných odpovědí: $BODY = -29 + 0,46 * 26 + 0,36 * 78 + 0,89 * 31 = 38,63 = 39$, tedy nárůst jediného bodu.

27. Soud při posouzení vyšel z následující právní úpravy:
28. Podle § 50 odst. 2 zákona o vysokých školách, v rozhodném znění o přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje fakulta, rozhoduje děkan fakulty. O přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje vysoká škola, rozhoduje rektor. Dle § 6 proti rozhodnutí se uchazeč může odvolat ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho oznámení. Dle § 7 odvolacím správním orgánem je rektor. Dle § 8 rektor přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, vnitřními předpisy vysoké školy a fakulty a s podmínkami přijetí ke studiu stanovenými vysokou školou nebo fakultou.
29. Soud v první řadě považuje za podstatné odkázat na rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63, v němž NSS judikoval, že rozhodnutí o přezkoumání rozhodnutí o (ne)přijetí uchazeče ke studiu musí být řádně odůvodněno. Konkrétně NSS uvedl, že: „umožňuje-li totiž zákon uchazeči žádat o přezkoumání rozhodnutí, pak mu tím zcela jistě dává i právo namítat konkrétní skutečnosti. Uvádí-li uchazeč konkrétní důvody, proč má za to, že rozhodnutí děkana je v rozporu se zákonem, vnitřními předpisy či podmínkami stanovenými podle § 49 odst. 1 a 3, je nutné, aby se rektor při přezkumu tohoto rozhodnutí těmito důvody zabýval, jinak by nedostal zákonu, který stanoví povinnost změnit rozhodnutí, jež je s těmito podmínkami v rozporu. Pokud by rozhodnutí o opravném prostředku ve správním řízení nemuselo být řádně odůvodněno a správní orgán by se nemusel vypořádat s jednotlivými důvody uvedenými v žádosti o přezkoumání rozhodnutí děkana, postrádal by tento opravný prostředek svůj smysl.“ Dále NSS vyslovil že: „pokud mají soudy ve správním soudnictví přezkoumávat rozhodnutí vydané v oblasti veřejné správy, je z povahy věci nutné, aby bylo možno ze správního spisu usoudit na to, z čeho správní orgán vycházel a jakými skutkovými a právními úvahami se řídil. Jinak je totiž nutné napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušit. Zdejší soud si je vědom skutečnosti, že se citovaný rozsudek NSS vztahuje na předchozí znění zákona o vysokých školách, účinné do 31. 8. 2016, v němž byla opravným prostředkem namísto současného odvolání žádost o přezkoumání rozhodnutí o (ne)přijetí. Vzhledem k charakteru a smyslu opravného prostředku však je přesvědčen o tom, že se závěry NSS vztahují i k současně účinnému znění zákona o vysokých školách, jež je rozhodné pro projednávaný případ. V řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí děkana o (ne)přijetí uchazeče ke studiu je přitom rektor povinen zjistit rozhodné skutečnosti, a tedy i případně provést potřebné důkazy, a poté bez prodlení rozhodnout a rozhodnutí přezkoumatelně odůvodnit, zejména se ve skutkové i právní rovině vypořádat s námitkami uchazeče uplatněnými v řízení o opravném prostředku (srov. např. rozsudek

NSS ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 As 79/2011-120). Ve světle uvedených závěrů NSS proto soud posuzoval žalobou napadené rozhodnutí.

30. Soud shledal důvodnou *první žalobní námitku*, týkající se nepřezkoumatelnosti opravného hodnocení obsaženého v žalobou napadeném rozhodnutí. Soud sice nevesel na žalobní argumentaci, že z žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda navýšení o jeden bod je za obě nebo jen jednu uznanou odpověď, neboť formulace obsažená v žalobou napadeném rozhodnutí: „(...) Z těchto důvodů byl uchazeči dohromady za otázku č. 74 testu z psychologie a otázku č. 11 z testu znalostí základů společenských věd k celkovému počtu 66 bodů dosažených v testu připočten 1 bod.“ je zcela jednoznačná. Lze ji interpretovat pouze tak, že jeden dodatečný bod byl připočten za obě uznané odpovědi najednou. Soud však souhlasí s žalobcem, že z obsahu správního spisu, tím méně z žalobou napadeného rozhodnutí žalované, není jednoznačný způsob výčtu, jakým došla žalovaná, resp. pracovník FF, jenž na žádost žalované rekalkulaci provedl, k danému výsledku. Rozhodující je přitom obsah správního spisu v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí. V té době žalovaná disponovala pouze stanoviskem pracovníka FF ze dne 10. 10. 2019, dle něž *„pokud by reklamované dvě odpovědi byly správné, došlo by k bodovému nárůstu 0,9 bodů (po zaokrouhlení na používanou celočíselnou stupnici tudíž jeden bod). Namísto původně přiznaných 38 bodů by to znamenalo 39 bodů a potažmo také jednobodové zvýšení celkového skóre PŘ.“* Ze spisového materiálu ale není zřejmé, jak tento pracovník FF k danému výsledku přišel, a nevyplývá z něj ani snaha o ověření správnosti výsledku či zjištění přesného výpočtu bodového zisku. Žalovaná měla k dispozici obecné informace o způsobu výpočtu bodového zisku v písemné části přijímací zkoušky vyplývající z Podmínek (podle data tisku byly vloženy do správního spisu nejdříve až 10. 3. 2020, byly však dostupné také na webových stránkách žalované). Z nich však bez dalšího výpočet v konkrétním případě nevyplývá. O konkretizaci výpočtu žalovaná žádala FF až e-mailem ze dne 9. 12. 2019, tzn. po vydání žalobou napadeného rozhodnutí, požadovanou odpověď obdržela dle obsahu správního spisu nejdříve až v lednu 2020. Ani z tohoto konkrétnějšího algoritmu však nelze zcela jasně zjistit, jakým způsobem výpočet skutečně funguje, neboť z něj není patrný původ některých čísel, z nichž pracovník FF při výpočtu vycházel (konkrétně jde o hodnoty -29; 0,46; 0,36; 0,89 z výše uvedené rovnice). Vycházela-li žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí z neúplných informací o způsobu výpočtu, jak bylo shora popsáno, resp. spolehla-li se na pouhé sdělení pracovníka FF o výši dopočtených bodů, aniž by měla k dispozici algoritmus jejich výpočtu, z něhož by si mohla ověřit výsledek, trpí žalobou napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Ani z něj ani z obsahu správního spisu totiž nevyplývá, že by žalovaná ověřovala skutkový stav, co do rekalkulace bodů dosažených žalobcem po uznání dvou odpovědí, resp. jaké úvahy a důvody ji vedly k převzetí stanoviska pracovníka FF bez prověření jeho správnosti. Žalovaná pouze převzala informace o výpočtu dodatečného bodového zisku od pracovníka FF a žádné další posouzení tohoto výpočtu neprováděla. Žalobce sice brojil v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí pouze věcnými důvody nesouhlasu s výsledky testů přijímacího řízení, nemohl však činit více, neboť prvostupňové rozhodnutí jen stručně tyto výsledky shrnuje s tím, že se žalobce neumístil v pořadí stanoveném pro přijetí. Až v odvolacím řízení došla žalovaná k závěru, že je třeba žalobci dvě z odpovědí uznat a přičetla mu za to jeden bod. Ze shora uvedených důvodů však měla podrobně popsat způsob takového výpočtu, resp. přepočtu dosažených bodů po tomto uznání, měla se zabývat bodovým ohodnocením sporných otázek testu a zdůvodnit konkrétním propočtem (algoritmem), jaký dopad má uznání části testových otázek do

bodového hodnocení žalobce, vedoucí k jeho nepřijetí na VŠ. Konkrétně měla uvést, proč bylo jeho bodové ohodnocení zvýšeno o jeden bod a jak se toto zvýšení promítlo do konečného umístění žalobce, zda mělo nebo nemohlo mít vliv závěrečný výsledek přijímacího řízení. Soud za žalovanou takové posouzení učinit nemůže a je proto na žalované, aby to jasně, srozumitelně a přesvědčivě zdůvodnila.

31. Ke *druhé žalobní námitce* stran odborného vyjádření soud předně obecně uvádí, že lze odborné vyjádření vnímat jako odborný podklad pro rozhodnutí a hodnotit jej proto jako jakýkoli jiný důkaz, především z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47). Ze spisového materiálu nevyplývá, zda měly odbornice k dispozici informaci o časové náročnosti testu z psychologie, avšak z odborného vyjádření je zřejmé, že dle odbornic byla otázka č. 43 formulována jednoznačně (neboť odbornice, na rozdíl od hodnocení otázky č. 74 testu z psychologie, neuvedly, že by otázka č. 43 byla formulována nejednoznačně), a že na ni byla jedinou správnou odpovědí odpověď C), kterou ale žalobce nezvolil. Z obsahu odborného vyjádření se jeví nanejvýš pravděpodobným, že by na závěru odbornic nic nezměnila ani případná informace o časové náročnosti otázky, neboť uvedly, že odpověď zvolená žalobcem neodpovídala zadání testu a mohla nastat pouze v určitých případech, za existence dlouhodobosti působení překážek, kterou nelze dle informací v otázce předpokládat. Odbornice zřejmě neměly k dispozici odvolací námitky žalobce, resp. argumenty, jimiž zdůvodňoval svou odpověď na předmětnou otázku, to však není v dané věci rozhodné, neboť úkolem odbornic bylo vyhodnotit, jaká odpověď na otázku č. 43 byla s ohledem na její znění jediná správná, příp. v souladu se zadáním testu správné odpovědi nejbližší. Při posuzování otázky lze s ohledem na jejich úlohu (podat odborné vyjádření) očekávat, že vycházely ze své erudice a v souladu s ní se přiklonily k odpovědi C), což také odůvodnily. Ač tedy neposuzovaly žalobcovu argumentaci je zřejmé, že z jejich odborného hlediska žalobcem zvolená odpověď na otázku č. 43 nebyla vzhledem k zadání testu správná.
32. Pokud se týká žalobcem namítané nepřezkoumatelnosti odborného vyjádření pro absenci argumentace a zdrojů, soud uvádí, že odborné vyjádření je vyhotoveno odbornicemi, jejichž odbornost a nezávislost žalobce nezpochybnil, tím méně, aby takové pochyby prokázal. Argumentace odbornic je v odborném vyjádření podle stanoviska soudu uvedena v dostatečné míře tak, aby bylo zřejmé, co je jí míněno, opírá se o jejich erudici, odkazy na zdroje soud proto nepovažuje za nezbytné. Odborné vyjádření tak nelze považovat za nepřezkoumatelné, jak žalobce tvrdí.
33. K poukazu žalobce na § 56 správního řádu soud dále uvádí, že zákon správnímu orgánu neukládá povinnost vždy vyžádat znalecký posudek, ale učinit tak až v případě pochyb o odborné dostatečnosti vyjádření. V projednávané věci je zřejmé, že žalovaná takové pochyby neměla. Odborné vyjádření se tak stalo důkazem listinou, který správní řád v ust. § 51 pro objasnění skutečného stavu věci připouští. S ohledem na tento závěr, se soud tvrzením o věcné nesprávnosti posouzení otázky č. 43 nezabýval.
34. Soud nevešel ani na *třetí žalobní námitku*, týkající se nepřezkoumatelnosti posouzení odvolací námitky týkající se 2. kola přijímací zkoušky pro neúplné posouzení odborné činnosti a motivace ke studiu žalobce.
35. Podle Podmínek zahrnovala podčást A „1/ rozhovor o psychologických souvislostech mezilidské interakce, o uchazečových zájmech a předpokladech ke studiu, 2/rozhovor o přečtené

odborné literatuře a odborných aktivitách uchazeče, 3/ analýza videozáznamu mezilidské interakce.“ Podčást B pak „1/samostatná ústní prezentace zaměřená na uchazečovi motivaci ke studiu psychologie (2-4 minuty), po prezentaci komise uchazeči dle individuálního posouzení položí otázky z jednoho nebo více okruhů stanovených pro podčást A, může, ale nemusí se přitom jednat o totožné otázky jako v podčásti A.“ Z žalobcova odvolání vyplynulo, že krátce o tématu psychedelik, které považoval za průkaz svého odborného zaměření a motivace ke studiu (vztahovala se k nim polovina jeho dokumentů), hovořil v obou podčástech ústní přijímací zkoušky. Uváděl, že se tak stalo v podčásti A v souvislosti s konkrétní otázkou členky zkušební komise, jinak mu o tomto tématu nebylo umožněno hovořit. V podčásti B mu bylo umožněno na toto téma hovořit pouze stručně, aniž by mu bylo umožněno využít plný časový fond na souvislou prezentaci své motivace ke studiu.

36. Podle odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí (str. 2) žalovaná nesouhlasí s tím, že žalobci *nebylo umožněno prezentovat svou motivaci ke studiu a zájem o obor a že nebyla posouzena jeho odborná činnost, když žalobce sám v odvolání uvedl, že o své obecné motivaci ke studiu hovořil u předchozí komise* (poznámka soudu-podle obsahu spisového materiálu míněna komise u podčásti A) *a na otázku v této podčásti druhého kola (poznámka soudu – podle obsahu spisového materiálu míněna podčást B), zda je něco, o čem ještě nehovořil, odpověděl záporně. Podle stanoviska děkana, tato odpověď, stejně jako fakt, že se vrátil k tématice, kterou již předtím probíral s předchozí komisí, neumožnily druhé komisi navýšit body za dosud nezmiňovanou motivaci či praxi. Uchazeč ve svém odvolání rovněž uvádí, že byl vyzván, aby v této podčásti ústního kola hovořil spíše o sobě. Rektor doplňuje, že z důvodu zachování objektivity hodnocení se zkušební komise skládá vždy z více zkoušejících, odborníků z oboru, kteří hodnotili na základě předem stanovených a jednotných kritérií. Obecně lze konstatovat, že komise zvolené pro ústní přijímací řízení jsou předem instruovány, jak k hodnocení přistupovat, a to mimo jiné také se zaměřením k minimalizaci rozdílů mezi jednotlivými komisemi. Fakulta tuto skutečnost pečlivě monitoruje.*
37. Soud při posouzení vyšel z tvrzení žalobce, protokolu o zkoušce a stanoviska děkana FF. Protokol o zkoušce k druhému kolu přijímacího řízení – ústní části podčásti A ani B výslovně téma psychedelik nezmiňuje (tzn. ani, zda o nich žalobce hovořil, případně v jaké podčásti ústní zkoušky a jak dlouho). K podčásti A je v něm uveden předmět zadání k bodům 1/ až 3/, bodové ohodnocení odpovědí žalobce a součet bodů. U podčásti B je uveden vlastní text zadání 1/a bodové ohodnocení. V závěru protokolu je pak vyznačen celkový počet bodů za ústní část přijímací zkoušky.
38. Žalobce sám tvrdí, že měl v podčásti B možnost samostatně hovořit cca minutu. Děkan FF ve svém stanovisku uvedl, že žalobce odpověděl záporně na otázku zkušební komise ohledně doplnění nezmiňovaných témat u předchozí zkušební komise, a že se vrátil k tématice, kterou probíral s předchozí komisí. K délce samostatné prezentace žalobce v podčásti B se děkan FF nevyjádřil.
39. Soud předně odkazuje na shora uvedenou citaci stanoviska žalované k dané odvolací námitce žalobce a uvádí, že neshledal žalované rozhodnutí nepřezkoumatelným, jak žalobce tvrdí. Žalovaná se k námitce vyjádřila stručně, určitě a srozumitelně, z jejích důvodů je patrné, proč považuje argumentaci odvolatele za lichou, mylnou a vyvrácenou, tedy, proč se tato odvolací námitka nestala důvodem pro zrušení rozhodnutí děkana.
40. Soudu nepřísluší hodnotit výkon žalobce u ústní části přijímací zkoušky, žalobce to ostatně ani nepožadoval, v souladu s rozsudkem NSS ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009-141,

jenž zmiňovala i žalovaná, však posuzuje dodržení řádného procesu při ústní zkoušce. Soud dává za pravdu žalobci, že z Podmínek přijímacího řízení vyplývá nárok (ale také povinnost) uchazeče v podčásti B ústní zkoušky samostatně ústně prezentovat svou motivaci ke studiu psychologie v délce 2 až 4 minut. Podmínky přijímacího řízení tak nestanoví, že by měl uchazeč garantovanou samostatnou prezentaci motivace ke studiu v délce 4 minut, lze z nich však dovodit, že se tato samostatná prezentace předpokládá minimálně v rozsahu 2 minut. Sám žalobce uvádí, že hovořil jednu minutu a nepopírá, že na otázku zkušební komise zda je něco o čem ještě nehovořil, odpověděl záporně. Současně z protokolu o zkoušce nevyplývá, že by žalobce s průběhem zkoušky nesouhlasil (neobsahuje námitku proti průběhu zkoušky), naopak jej žalobce stvrdil svým podpisem. Za tohoto stavu, kdy žalobce sám odmítl časový prostor daný Podmínkami přijímacího řízení pro prezentaci své motivace ke studiu a odbornosti využít, nelze klást za vinu žalovanému, resp. FF, že čas pro tuto prezentaci sám žalobce nevyužil. Porušení řádného procesu proto soud neshledal.

VI. Závěr

41. S ohledem na důvodnost první žalobní námitky soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti této části žalobou napadeného rozhodnutí pro chybějící určitý a zřetelný výpočet/přepočet bodů poté, kdy byla část otázek žalobci žalovanou v odvolacím řízení uznána, a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V něm bude žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), jak byl výše predestřen.
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 27. ledna 2021

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu